

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ίδρύθη τὸ 1935—Περίοδος Γ΄
Ἀριθμὸς φύλλου 333/65

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957

Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Αἱ Συνδρομαὶ ΠΡΟΠΗΡΟΝΟΝΤΑΙ
Τιμὴ Φύλλου: Δραχ. 1

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δημῶν, Ἑνώσεων	δρ. 300
Τραπεζῶν	
Κοινοτήτων, Ἐπαγ- γελ. Ὁργανώσεων	» 200
Ἰδιωτῶν ἐσῶτ. ἐτησ.	» 50
» ἐξαμ.	» 30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησ. δολ.	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χι- λιοστὸν χώρου	» 1.5
Κοινωνικά	» 15
Ἐμβάσματα, ἀλληλογραφία: Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ	
Ἡγουμενίτσαν	

ΤΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΜΑΣ

Εἶπαμε στὸ προηγούμενον ἀρθρον μας γιὰ τὴν ξενισμὰ μία μας. Εἶπαμε καὶ γιὰ μερικὰ ἐλαττώματά μας ὡς λαοῦ. Δὲν εἶναι μόνον αὐτά. Εἶναι καὶ ἄλλα πολλά.

Ὁ ἐκλεκτὸς συμπατριώτης μας ἀειμνήστos θεολόγος Θεολογῆς ἐκ Φοινίκιου, τοῦ ὁποῦ ὑπῆρξε πολυσχιδῆς ἡ Ἑθνικὴ καὶ κοινωνικὴ του δράσις, ὅταν ἐμεσουράνε εἰς τὴν Κων/πολιν, ὅπου ἦτο ὁ μοναδικὸς προστάτης τῶν ταξιδευμένων μας καὶ συμπαρastάτης δλων τῶν καταφευγόντων εἰς τὴν Πατριαρχεῖαν Κων) πόλεως διὰ τὴν ἐξυπηρετήσιν ἰῶν Ἑθνικῶν, Χριστιανικῶν καὶ Σχολικῶν ζήτημάτων τοῦ τόπου ἐπὶ Τυροκοκρατίας καὶ ὁ ὁποῖος μᾶς ἐτίμα μετὰ τὴν φιλίαν του, μᾶς ἔλεγε τὰ ἑξῆς, τὰ ὁποῖα ἐκ τῆς μακρᾶς του πείρας ἐγνώριζε:

Ἄκουσε, παιδί μου, γιατί εἶσαι νέος, ἀγωνίζεσαι ἐνα τίμιον ἀγῶνα γιὰ νὰ συμβάλῃς εἰς τὴν πνευματικὴν, ἠθικὴν, πολιτικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἐξύψωσιν τοῦ τόπου μας. Ἐγὼ ὥς Γραμματέα τῆς Μητροπόλεως Φιλιατῶν ἀλλὰ καὶ δόκιμος ἥτορ στήν Πόλιν γιὰ διάφορα ζητήματα πού ἀφοροῦσαν τὰ Σχολεῖα σου καὶ τὴν προστασίαν τῶν Χριστιανῶν ἐναντίον τοῦ ὄχλου τῶν Μουσουλμάνων τῆς περιοχῆς σας, ἤμουν πάντοτε συμπαρastάτης τῶν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα δικῶν ἡμῶν μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου. Ἐγὼ κληρονομῶμαι τὰς ἀρετὰς σου. Καὶ εἶσαι ἀξιόπαινος δι' αὐτό. Πρέπει ὅμως νὰ ξέρῃς ὅτι ὁ τόπος μας δὲν τιμᾷ τὸν τίμιον καὶ ἐνάρετον. Γι' αὐτὸ ἐπιβάλλονται οἱ τσαρλατάνοι οἱ ξένοι, πού ἐρχονται γιὰ νὰ ἀπομυζήσουν τὴν οικονομικὴ ἱκμάδα τοῦ τόπου καὶ νὰ μᾶς κάτσουν στὸν σβέρχο ὅστερα ὡς σπουδαῖες προσωπικότητες.

Ὁ λαὸς μας εἶναι εὐφυῆς, ἀλλὰ διακρίνεται διὰ τὰ πολλὰ τοῦ ἐλαττώματός. Μᾶς κακοφαίνεται ὅταν οἱ ἄλλοι μᾶς κατηγοροῦν πῶς εἴμεθα ὑποῦλοι καὶ ἄπιστοι. Ὅτι εἴμεθα ἀτομικιστὰ καὶ συμφεροντολόγοι. Ὅτι ἐχομεν ὑπερθετῆς ὁ τὸ πνεῦμα τοῦ πραγματισμοῦ, λόγω τῆς μακρᾶς δουλείας μας ὑπὸ βάρβαρον κατακτητὴν. Ὅτι δὲν ἐχομεν συνείδησιν τῶν δικαιωμάτων μας ὡς ἐλευθέρων Ἑλλήνων πολιτῶν. Ὅτι τὸ ἐλάττωμα τοῦ πνευματικοῦ

καὶ ἐκπολιτιστικοῦ μας κόσμου εἶναι πολὺ χαμηλόν, διότι μᾶς παραδέρνει ἡ ἀμορφοσύνη. Ὅτι δὲν ἐχομεν σταθερότητα εἰς τὰ πολιτικά, κοινωνικά καὶ ὁμαδικὰ μας ἐκδηλώσεις. Ὅτι δὲν ἐχομεν ἐπὶ γνῶσιν τῆς σημασίας τῆς ψήφου μας. Ὅτι κινούμεθα περισσότερον ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀτομικοῦ μας συμφεροντος καὶ ἀγνοοῦμεν τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἀτομικοῦ μας συμφεροντος μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ γενικοῦ συμφεροντος.

Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν εἶναι ἄδικοι οἱ τοιοῦτοι χαρακτηρισμοί. Διότι ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα. Διαμαρτυροῦμεθα διὰ τοὺς χαρακτηρισμοὺς διότι μᾶς θίγουν τὸν ἐγωισμόν μας ὡς λαοῦ. Καὶ εἶναι φυσικὴ ἡ διαμαρτυρία. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀρετὴ. Πρέπει νὰ κάνομε τὸ πᾶν διὰ ν' ἀποβῶμεν τὰ ἐλαττώματά μας, διὰ νὰ μποροῦμε νὰ προοδεύσωμεν ὡς λαὸς καὶ νὰ διεκδικήσωμεν τὰ δίκαιά μας, τὰ ὁποῖα συνήθως καταπατάνται. Δὲν θέλω νὰ σὲ ἀπογοητεύσω εἰς τὸν ἀγῶνα χειραφετήσεως καὶ ἐξυγιάνσεως τοῦ τόπου μας. Ἀλλὰ νομίζω πῶς θὰ εἶναι χρήσιμα τὰ ἐκ τῆς πείρας μου διδάγματα καὶ θὰ σὲ βοηθήσουν εἰς τοὺς ἀγῶνας σου.

Πρέπει νὰ ξέρῃς ὅτι ὁ Τσάμης (Θεσπρωτὸς) ἀλλὰ σκέπτεται, ἀλλὰ λέγει καὶ ἀλλὰ κάμνει. Εἶναι αὐτὸ τὸ χεῖριστον ἐλάττωμά μας ὡς λαοῦ. Δὲν ἔχει τὸ θάρρος τῆς γνώμης τοῦ ὁ Τσάμης. Δὲν ἐκδηλώνει τὴν σκέψιν του εὐκόλα, ὅταν ὑπολογίξῃ ὅτι μπορεῖ νὰ βλάψῃ τὸ ἀτομικὸν του συμφέρον. Ἀγικιστρῶνται ὅπουδήποτε δύνανται ἀποβλέπει στὸ συμφέρον του. Δὲν τὸν ἐνδιαφέρει ἂν ἀνταλλάσσονται ἐναντι τυχροδωτικῆν μπορεῖ νὰ βλάψῃ τὸν τόπο του. Ἀρκεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ συμφέρον τοῦ ἡ τὸ πάθος τοῦ ἐναντίον οἰουδήποτε ἄλλου ἐναρέτου ἀνθρώπου. Δὲν ὑπάρχει τόπος τοῦ ὁποῦ οἱ κάτοικοι νὰ ἔχουν τόσον ρευστὴν τὴν Πολιτικὴν τῶν συνειδήσεων. Παντοῦ οἱ Πολιτευόμενοι γνωρίζουν ποῖαν δύναμιν διαθέτει τὸ Κόμμα τους καὶ οἱ ἴδιοι. Στὸν τόπο μας τὸ πρᾶγμα αὐτὸ εἶναι ἄγνωστον. Εἰς ὅλους λέγομεν ἀναί» καὶ ὅταν πηγαίνομεν στήν κάλη ρίπτομεν οἰονδήποτε ψηφοδέλτιον καὶ βγαίνουν ἐπειτα ἐκ-

πληκτικὰ ἀποτελέσματα. Γίνονται Βουλευταὶ οἱ ἐπιτήδαιοι καὶ οἱ ξένοι καὶ παραγκוניζονται οἱ τίμιοι καὶ ἐνάρετοι.

Τὸ αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης δὲν συνέχει τὴν σκέψιν μας. Χίλια καλὰ νὰ μᾶς κάμουν καὶ δὲν μᾶς κάμουν καὶ ἐνα ἀκόμη, τὰ σβῶνουμε δλα. Ἡ ἀχαριστία εἶναι τὸ διακριτικὸν μας γνώρισμα. Ἀλλὰ καὶ ἡ κακεντρέχεια, τὸ πάθος, ἡ ψυχικὴ κακότης, ἡ ὑποκρισία δὲν πᾶνε πίσω.

Καὶ ὡς παράδειγμα θὰ σοῦ πῶ τὸ ἑξῆς: Στὴν Πόλιν τὸν περισσότερον καιρὸν διέθετα γιὰ νὰ βουλεύσω τοὺς πατριώτες μου. Ἐβρίσκα σ' ὅλους δουλειὰ στοὺς φούρνους ἢ ὀλουθήποτε ἀλλοῦ. Τὸ συρτάρι μου πάντοτε ἦτο ἀνοικτὸ γιὰ νὰ βοηθήσω κάθε δυστυχῶντα. Τοὺς ἔκαμα καὶ μιὰ Ὀργάνωσι γιὰ νὰ μποροῦν νὰ διεκδικοῦν καλύτερα τὰ δικαιώματα των. Κάποτε ἕνας ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως ἐνόμισε καθήκον νὰ ἐισηγηθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον νὰ ἐκδώσουν ἕνα ψήφισμα ἐκφράσεως τῶν αἰσθημάτων τῶν εὐγνωμοσύνης πρὸς ἐμὲ διὰ τὰς ὑπηρεσίας πού τοὺς εἶχα προσφέρει. Ἐδὺ σφόδρῃσαν μερικοί! Ἐκαμον δμως τὸ ψήφισμα. Καὶ μοῦ τὸ ἔφεραν. Ὅταν τὸ διάβασα ἔγινα ἔξω φρενῶν! Διότι ἤρχιζε «κατόπιν τῆς ἐκφράσεως ἐπιθυμίας» ἀνακηρύττομεν ἐπ' ἐγγύτητι τοῦ Συλ. ὅπου τοῦ Θεολογῆς κ.λ.π. Τοιαύτην ἐπιθυμίαν δὲν εἶχον ἐκφράσῃ. Ἀλλὰ προσετέθη σκοπίμως διὰ νὰ μείνῃ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐκφράζεται ἡ εὐαρέσκεια ἐπειδὴ τάχα τὴν ἡθέλα ἐγὼ καὶ ὅχι διότι αὐτοὶ ἡσθάνοντο αὐθόρμητα τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκδηλώσεως τῆς εὐγνωμοσύνης. Καὶ πῶς ἦτο φυσικὸν τὸ ἐξέχισμα καὶ οὐκ ἐστεῖλα στὸν διάβολο. Αὐτὸς, παιδί μου, εἶναι ὁ Τσάμης. Καὶ γι' αὐτό, ἂν δὲν ἀποτινάξωμεν τὰ κατὰ μᾶς ἐλαττώματα δὲν θὰ διήκοι ὁ τόπος μας. Σοῦ τὰ λέγω γιὰ νὰ εἶσαι νέος ἀγωνιστὴς εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ τόπου μας ἀγῶνας. Ὅμοι δὲν πρέπει ν' ἀπογοητευθῇς οὐτε σὺ, οὐτε ἄλλοι σὺν καὶ σὲ πού πιστεύω, ὡς κατὴν κοινὸν ἐνόν, εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς χειραφῆσεως καὶ διαπεδαγωγῆσεως τοῦ λαοῦ μας. Σοῦ τὰ λέγω γιὰ νὰ εἶσαι παρastευασμένος γιὰ τὰς πικρίας πού θὰ δοκιμάσῃς καὶ διώξεις πού θὰ ὑποστής. Ἀλλὰ δὲν πρέπει

Μία ἐπιστολὴ ἐνὸς ξενιτευμένου μας

ΠΡΟΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΟΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ 'ΠΑΝ'ΚΗΣ.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ συμπατριώτου μας κ. Ἀναστάσιου Ν. Φιλίου ἐκ Σίδερης. Ζῇ μακράν τῆς Ἑλλάδος τριάντα χρόνια. Εἶναι γέρος πλέον. Ἐν τούτοις ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς προκύπτει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ στοργὴ τοῦ πρὸς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του. Ἀλλὰ προκύπτει καὶ ἄλλο: Ὅτι, μολονταὶ μακράν τοῦ τόπου μας, εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ μετὰ ἀντικειμενικότητα τοὺς ἀγῶνας μῆς ἐφημερίδος. Νοσταλγεῖ νὰ τὴν ἀρή καὶ νὰ τὴν διαβάσῃ. Τοῦ ἀρέσει παρὰ πολὺ γράφει τὰ κύρια ἄρθρα τῆς ἐφημερίδος. Τοῦ ἀρέσει νὰ

μῖα ἐφημερίδα δὲν ἔχει ἀνάγκην μόνον τῆς ἠθικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ὀλικῆς ἐνισχύσεως, διὰ νὰ συνεχίξῃ τοὺς ἀγῶνας τῆς. Ἀς τὸν μιμηθῶν, λοιπόν, καὶ οἱ ὑπόλοιποι ξενιτευμένοι καὶ μὴ, θαυμάσαι τῆς «Πανθηκῆς», διὰ νὰ δυνῇ θὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἐξαίρετου συμπατριώτου μας, νὰ βγῇ πολυσέλιδος. Ἀλλὰ πρὸ παντός νὰ μὴ ἀναγκασθῇ νὰ διακόψῃ τὴν ἐκδόσιν τῆς.

Πρὸς τὸν κ. Φίλιον ἐκφράζομεν τὰς θερμότητας μας εὐχαριστίας καὶ διὰ τὰς εὐμενεῖς του κρίσεις καὶ διὰ τὴν ὀλικὴν του βοήθειαν. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ ξεσπάθωμα τοῦ κ. Σαλούκα ἐναντίον μας καὶ τὸν δι' ὠρμητον τοῦτο διὰ τὰς Ἑθνικὰς καὶ κοινωνικὰς ὑπηρεσίας τοῦ πατρός του, θὰ ὁμιλήσωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ θὰ ἐκθέσωμεν τὰς ἀπόψεις μας, χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ μόνον. Καὶ θὰ ἀποδείξῃ ἐὰν ἡμεῖς ἀνοητεύομεν ἢ ὁ κ. Σαλούκας παραληρεῖ δι' ὅσων κομπαστικῶς καὶ ἀνευρυθιάστως γράφει.

λέγεται ἡ ἀλήθεια. Ἀντιδρᾷ, γράφει, τὰς σαχλαμάρας ἄλλων ἐφημερίδων. Τοῦ ἀρέσουν οἱ τίμιοι, θαρραλεοὶ καὶ εὐθεῖς ἀγῶνες. Μᾶς συνίστα ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν ἴδια γραμμὴν «γιὰ τὸ καλὸν τῆς περιφέρειας μας πού τὴν δομαίνει ἡ φτώχεια, ἀλλὰ καὶ ἡ συμφεροντολογία μερικῶν πού ἐγίναν τραοὶ εἰς βάρος τῶν πτωχῶν». Γνωστὴς, λοιπόν, ὁ συμπατριώτης μας δι' ἐδὼ ὀργιάζει ἡ συμφεροντολογία καὶ ὅτι πολλοὶ ἐγίναν πλούσιοι εἰς βάρος τῶν πτωχῶν. Ἡ ἐννεμερότης καὶ ἡ διαφυγὴ τῆς κρίσεως τοῦ ἐπίσης. Ὁ ὕμνος τοῦ πρὸς τὴν «Πανθεσπρωτικὴν» μᾶς συγκινεῖ. Μᾶς τὸνώνει τὸ ἠθικόν διὰ τὴν συνέχισιν τῶν τιμῶν ὑπὲρ τοῦ τόπου μας συμφεροντος. Ἡ ἐν διστάσματι ἐνὸς ἔτους ἀποστολὴ παρ' αὐτοῦ ἐξ δολ. λαρίων διὰ τοῦ γραμβοῦ τοῦ κ. Π. Σωτηρίου ἐκ Φιλιατῶν καὶ ἐτέρων δέκα δολ. λαρίων εἰς τὸ ἐνὸς τῆς δημοσιεύσεως ἐπιστολῆς τοῦ, ἀποδεικνύει ὅτι ἀντιλαμβάνεται πληρέστερον παντός ἄλλου, ὅτι

ν' ἀπογοητευθῇ. Εἶναι εὐγενεῖς οἱ ἀγῶνες διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Οἱ ἐνάρετοι ἀνθρώποι δὲν πρέπει νὰ καμψῶν. Πρέπει ν' ἀγωνισθῶν. Ὑπάρχει εἰς τὸν τόπον μας ἡ γιὰς ὀλικόν. Αὐτὸ θ' ἀκαλοῦθῃ πάντοτε τοὺς ἐναρέτους καὶ τίμιοις πού ἀφιερώνονται ψυχῇ καὶ σώματι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὀλικότητος.

Εἰς αὐτὰ πού μᾶς εἶπε πρὸ εἰκοσαετίας ὁ ἐκλιπὼν μεγάλος ἐκείνος συμπατριώτης μας, μήπως ἔχει τις νὰ ἀτελή; Ἀς μᾶς γράψῃ ἐλευθέρως. Γιὰ νὰ βγῶν ἐκ τῆς συζητήσεως χάρις μα συμπεράσματα.

Ι. Κ. Ο.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Εἰς ἐπιστολὴν τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ «Θ. Βῆμα», ἀσχολούμενος μετ' ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν Δημάρχου, ὁ κ. Μοναστηριώτης, γράφει ὅτι τὸν κ. Οικονομίδην, ἐψήφισαν οἱ συγγενεῖς τῶν καὶ μερικοὶ φίλοι τοῦ κ. Παλλάσκα. Κάμνει λάθος. Οἱ συγγενεῖς τοῦ καὶ μερικοὶ φίλοι ΕΝΤΙΜΟΙ, ξένοι ἀπὸ τὸν ραγκαδισμόν τῶν ἄλλων, τὸν ἐψήφισαν πράγματι. Φίλοι τοῦ κ. Παλλάσκα δμως κανεῖς. Οὗτοι ἐξεδηλώθησαν ἀναφανδὸν ὑπὲρ τοῦ κ. Μπότση, ἐλάχιστοι εὐτοχῶς. Οἱ ὑπόλοιποι πῆγαν μετὰ τὸν κ. Πιτοῦλην. Τὸν κ. Οἰκονομίδην τὸν θυμοῦνται μόνον στὸν κακὸν τοῦτον καὶ καίρον. Ὅχι στὸν καλὸν καιρὸν.

ΠΕΡΙΕΡΙΓΟΣ συμπολίτης μᾶς ἐρωτᾷ διατί, ἀφοῦ ὁ δάσκαλος κ. Μηλιῶνης εἶναι ὁ οὐσιαστικὸς συντάκτης τοῦ «Θ. Βήματος», δὲν φιγουράρει στὴν προμετωπίδα τῆς ἐφημερίδος ὡς τοιοῦτος. Τὴν ἀπορίαν μπορεῖ νὰ λύσῃ ὁ ἴδιος ἢ ὁ κ. Σαλούκας. Ἡμεῖς δὲν μποροῦμε νὰ ξέρουμε τί συμβαίνει στὸν κ. Μηλιῶνη, τὸν συνεργάτη τοῦ κ. Σαλούκα.

Ὁ ΠΟΙΗΤΗΣ ἐκ τοῦ προχείρου πού ἀσχολεῖται ἐιρωνικῶς μετὰ ἡμᾶς καλὸν θὰ κάμῃ ν' ἀσχολῇται μετὰ τὴν πῶλησιν χρωμάτων. Εἶναι ἐπιμερὴς ἐπιχειρήσεις. Εἶναι ἡ μόνη πού τὸν ἀνέδειξε. Σὲ ὅλες τὰς ἄλλες προσηπάθειες ἀπέτυχε. Καὶ ἀπέτυχε παταγωδῶς ὅταν ἐπῆρε θέσι καὶ στὸ Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ παρ' ὀλίγον νὰ διαλυθῇ. Εὐτυχῶς πού τὸν ἐδῶξαν γλήγορα ἀπ' ἐκεῖ. Στὰ χρώματα δμως εἶναι ὁ σῶος. Ἀν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν διάλεγε τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ θὰ ἦτο σήμερον πᾶν πλούσιος. Ἀς ἐπιδοθῇ πάντως στὸ ἐπάγγελμά του καὶ ἄς ἀφήσῃ ἡσύχους τοὺς ἄλλους. Πνεύματος ἐλαφροῦ δὲν ἔχει ἀνάγκη ὁ τόπος.

Ἐπιστολὴ ξενιτευμένου

Παρὰ τοῦ συμπατριώτου μας κ. Φωτ. Μητσέλλου, ἐγκατεστημένου εἰς ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑΝ ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν.

Κατάγομαι ἀπὸ τὰς Πέντες Ἐκκλησίας Παραμυθίας καὶ διαμένω ἐδῶ. Ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω τὰ νέα τοῦ τόπου μας σὰς παρακαλῶ θερμῶς νὰ μοῦ στείλητε τὴν ἐφημερίδα σ' ἐκ τῶν ὁποίων τυχαίως ἐδιάβασα, ἀπὸ ἕνα συμπατριώτη μας πού τὴν πῆρνε. Μοῦ γράφετε πόση εἶναι ἡ ἐτήσια συνδρομὴ γιὰ νὰ σὰς στείλω ἀμέσως τὰ λεπτά.

Στὴν Ἡγουμενίτσαν μένει ἡ ἀδελφὴ μου, σύζυγος τοῦ ἐμπόρου κ. Νικόλαου. Σὰς παρακαλῶ προσφέρετε τοὺς χαιρετισμούς μου καὶ δὲς τῆς τὴν διεθύνσιν μου.

9-1-1957
Με πατρικοὺς χαιρετισμούς
Φώτιος Μητσέλλος

Τυπογραφεῖον
Διονυσ. Κ. Αμαράντου
Ἀγ. Πάντων 3 Κέρκυρα

Το χρονογράφημά μας

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΓΚΑΡΤΣΟΝΑΚΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΟΥ

«Ημουν ακόμη μικρό παιδί. «Επλάθα κι' εγώ δνείρα για το μέλλον μου, όπως όλα τα μικρά. Κάποια μέρα γυρίζοντας στο χωριό από την «Η γουμέντσα, που λέγονταν τότε «Ρεσαντιέ», με τον πατέρα μου, ανταμώνσαμε στα σημερινά πλατάνια ένα Τουρκο «Αξιωματικό, γεμάτον χρυσά γαλόνια, καβάλλα σ' ένα άλλο «Αραβικό. Είχε πολύ «σαλτανάτι» και ήτο λεβέντης. Μου έκαμε έντυπωσι. Είπα του πατέρα μου «εγώ πατέρα θέλω να γίνω αξιωματικός σαν εκείνον τον λεβέντη». Ο Πατέρας σκυθρώπασε και μου είπε: «να γίνης παιδί μου, αλλά» όχι στον Τουρκοκό αλλά στον «Ελληνικό στρατό!». Έδυσπίστησα σ' αυτό που έλεγε με πεποίθηση, ο πατέρας αλλά δεν είπα τίποτε.

«Υστερα από τέσσερα χρόνια έλευθερωθήκαμε. Και τέσσερα χρόνια αργότερα έγιναν αξιωματικός. Τό «δνειρό μου πραγματοποιήθηκε. «Ημουν ο πρώτος «Ελληνας αξιωματικός από την Θεσπρωτία και αυτό μ' έκανε υπερήφανο.

«Υστερα από λίγον καιρό, μετά τες έπιχειρήσεις του Σηρά το 1918, ήλθα στο χωριό με αναστασιακή άδεια. Με καμάρωναν οι γονείς μου, η αδελφός μου, οι συγγενείς, οι χωριανοί μου. Κι' εγώ καμάρωνα τον εαυτό μου και χαϊρόμυνα με τες άπρσοπιητες περιποιήσεις που μου κάμναν οι δλοι. «Ητο ακόμη η εποχή που ή ψευτιά, ή κακομοιριά, ή ύπαιρεια και ή κακεντρέχεια δεν είχαν άπλώση πολύ τα φτερά της.

«Υστερα από 3-4 μέρες βγήκα στην αγορά. «Είκαμε σα σ' ένα καφενεδάκι του χωριού μαζί με φίλους και συγγενείς. Σε λίγο ένα παιδάκι, χλωμό, αδύνατο με μιά, αμφιβόλου καθαριότητα ποδιάς, ήλθε να μου φέρη τον καφέ. Μου έκαμε έντυπωσι το φτωχό και ντελικάτο αυτό παιδί που δούλευε στο καφενεδάκι του χωριού ως γκαρσόν. «Ομολογώ ότι τον λυπήθηκα. Ρώτησα τίνος είναι και μου είπαν. «Ητανε χωριανός μου. Συγκινήθηκα που είδα ένα τόσο μικρό παιδί να φροντίζει να βγάλη το ξεροκόμματό του, γιατί ο πατέρας του είχε μεγάλη φαμίλια, ήταν φτωχός και δεν μπορούσε να την θρέψη. «Άλλη εργασία δεν εύρισκε να βάλη το παιδί του μόλις τέλειωσε το Δημ. Σχολείο.

«Εφυγα εν τώ μεταξύ και με την πάροδο του χρόνου σιγά σιγά έλησμόνησα την ιστορία αυτή. «Όταν γύρισα ύστερα από πολλά χρόνια στον τόπο μας τον βρήκα να έχει βρή μιά αξιοπρεπέστερη εργασία. «Αλλά ή φτώχεια δεν είχε εξαλειφθή ακόμα. «Ηταν έξυπνο παιδί και τετραπέρατο. Τά λίγα γράμματα τά καλλιέργησε και ή σήμερα δεν δίνει την έντυπωσι πως δεν είναι απόφοιτος

του Δημικού Σχολείου του χωριού μας. Τόσο καλά χειρίζεται την Έλλ. γλώσσα.

Πέρασαν χρόνια από τότε. «Αναμίχθηκε σε διάφορες έπιχειρήσεις. «Εκέρδισε πολλά δίχως κόπο με μοναδικό δνειρο να γίνη πλούσιος. Και κατάρθωσε και έγινε. Τό πώς έγινε δεν λέγεται. «Αρκεί που είναι σήμερα πλούσιος. Και όταν κανείς γίνη πλούσιος κανείς δεν ξετράζει το πώς έγινε το θαύμα, ο πλοήτος σκεπάζει τα μέσα της άποκτησέως του. «Ετσι είναι ή κοινωνία. Πρώτα του μιλούσαν στο μικρό του δνομα. Τώρα προσθέτουν και το «κύρ» ακόμη και εκείνοι που τούς έσερβιριζε τον καφέ. «Αλλά ο μικρός καφεπώλης δεν θεωρεί ήκανοποιημένη την φιλοδοξία του ακόμη.

Θέλει να προχωρήση. Χρήματα έχει. «Η Δόξα του λείπει. Και τρέχει να την πιάση. Δεν σκεπτεται πώς ή τύχη έχει και τες αναποδιές της. «Αν έπιχειρήση θα πεισθή πως και ή πεταλούδα πετάει γύρω από το φως τραγουδώντας, αλλά στο τέλος καίοντας και τα φτερά της και ή ίδια φοβάει...

Γ.Κ.

Ο νέος Νομάρχης

«Αφίχθη και ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος Νομάρχης Θεσπρωτίας κ. Λαμνάτος.

Ο κ. Νομάρχης τόσον πρὸς τὸν έπισκεφθέντα αὐτὸν Διευθυντή μας, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς πολλὰς τὸν κέντρων καὶ χωρίων τῆς περιφέρειας μας, τὰς ὁποίας έπεσκέφη παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ έφαρμόσῃ ἐν παντὶ καὶ πάντοτε τὸ Κράτος τοῦ Νόμου καὶ ὁ καθέας θὰ δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν θεραπείαν οὐδὲν ὀλιγοῦ νομίμου αὐτῆς μεσαζόντων, μετὴν βεβαίωσιν ὅτι θὰ ήκανοποιηθῇ. Αἱ δὲ μιλίαι τοῦ έκαμον εὐχάριστον ἐντύπωσιν παρὰ τῶ κοινῶ.

Διορισμός διδασκάλου

Εἰς τὸν Σχολικισμόν τῆς Βρυσοπούλας (Τσουρίλλας) έτοποθετήθη — ἐπὶ τέλους — ὡς δάσκαλος ὁ κ. Τουλούπης.

Μετὴν τοποθέτησιν τοῦ διδασκάλου γεννῶνται καὶ ὑποχρεώσεις διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Σχολικισμοῦ νὰ φροντίσουν νὰ τελειώσουν τὸ διδακτήριόν των.

Διὰ τοὺς άγρότας

Πωλεῖται ἀντλητικὸν Συγκρότημα εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Ἀντλία 8 ἰντσῶν. Πετρελαίου μηχανὴ 16 ἵππων. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΔΥΣΑΡΕΣΤΕΙ ΤΟΝ Κ. ΝΤΑΗΝ

Μαθημένος με τοὺς «ταγματάρχες» πὺ λένε στερεότυπα «ὅτι πῆ ὁ κ. Πρόεδρος», ὁ κ. Παν, Νταῆς, πρόεδρος καὶ Διευθυντῆς τῆς Ἐνώσεως Συνεταιρισμῶν, θεωρεῖ τὸν έλεγχόν μας διὰ τὰ οικονομικά τῆς Ἐνώσεως, ὡς βεβηλὸν πράξιν. Δὲν ἀνέχεται τὸν έλεγχον, ἔστω καὶ καλῶς πιστον. Τὸν θεωρεῖ ὡς ξεροχόμενον τῶν ὀρίων τῶν δικαιωμάτων μας. Θεωρεῖ τὴν Ἐνωσιν ὡς προσωπικὴν ιδιοκτησίαν. Καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχῃ γνώμην ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν Ἐνωσιν, πλὴν τοῦ ίδιου. Εἴτε προοδεύει, εἴτε βουλιάζει.

Μὰς κατηγορεῖ ὅτι ἔπαυσε ἀπότινος ἡ έφημερίς μας ν' ἀσχολεῖται με γενικά θέματα καὶ ἀσχολεῖται μόνον με προσωπικά θέματα, ἐνδία φέροντα τὸν Διευθυντὴν τῆς.

Θωρεῖ τὴν ἀσχολίαν μας με τὰ οικονομικά τῆς Ἐνώσεως καὶ τὰς ἀτασθαλίας ταύτης ὅτι εἶναι προσωπικὸν θέμα ἐνδίαφέρον τὸν Διευθυντὴν μας; Ἀλλὰ διατί; Μήπως, ἐάν βουλιάζῃ ἡ Ἐνωσιν πρόκειται νὰ χάσῃ τίποτε ὁ Διευθυντῆς μας, ὁ ὁποῖος, πρὸ πολλοῦ μωρισθεὶς τὰ ὅσα συνέβαινον, έσπευσε νὰ διαγραφῇ διὰ νὰ μὴ κινδυνεύσῃ ἡ περιουσία του;

Δὲν εἶναι γενικὸν ἐνδίαφέροντος ὁ έλεγχός μας; Ἀλλὰ ἡ Ἐνωσις ἀποτελεῖ Συνεταιριστικὴν έπιχειρήσιν, ἐνδία φέρουσαν πολλὰς ἑκατοντάδας ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν. Οἱ Διευθύνοντες τὴν Ἐνωσιν θεωροῦν περὶ τὴν διαφώτισιν των; Ἐχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἀσχολῆται καὶ ὁ τύπος με τὰ σοβαρὰ ζητήματα τῆς Ἐνώσεως ὥστε ἐκ τοῦ έλέγχου νὰ προέλθῃ ἡ

διαφώτισις καὶ ἡ λήψις μέτρων διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων; Ὑπάρχει γενικὴ ἀντίληψις ὅτι ἡ Ἐνωσις ἀποτελεῖ περισσότερον προσωπικὴν έπιχειρήσιν. Θέλει ὁ κ. Νταῆς νὰ σιωπήσωμεν διὰ νὰ ἐπιβεβαιωθῇ ἡ ἀντίληψις ὡς γεγονός; Ἐπειδὴ τὸ συμφέρον τοῦ ἐπιβάλλει νὰ μὴ γίνη έλεγχος; Ἀδυνατοῦμεν δυστυχῶς νὰ συμμορφωθῶμεν με τὴν ἀπαιτήσιν του.

Ἡ έφημερίς μας εἶναι ὅργανον τοῦ λαοῦ καὶ ὀφείλει νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸν λαόν. Ὅχι διὰ τὸν κ. Νταῆν, ὁ ὁποῖος ἐνδίαφέρεται νὰ ἔσχαλλίξῃ δι' ἑαυτὸν πλουσίαν ἀπολαβὰς, ἀνεξαρτήτως τοῦ πῶς καὶ ποῖοι θὰ πληρώσουν.

Ἐάν ὁ κ. Νταῆς μὰς έπέστρεψε τὸ φύλλον τῆς Ἐνώσεως καὶ μὰς έστέρησε μίαν συνδρομὴν ὀλίγον μὰς μέλλει. Γιά μιά συνδρομὴ συμβιβασμοῦς μετὴν συνέδισιν δὲν κάμνομεν. Ὅτε με πολλὰς συνδρομάς. Ὁ οἰκονομικός πόλεμος δὲν μὰς συγκινεῖ. Μὰς συγκινεῖ ἡ ἀδικία τῶν πτωχῶν καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἀφελῶν. Δι' αὐτοὺς θ' ἀγωνισθῶμεν πάντοτε. Καὶ θὰ ἐλέγχωμεν καὶ θὰ καταγγέλλωμεν τὰς ἀτασθαλίας διὰ νὰ ἐξυπνήσουν κάπποτε οἱ ἀγρόται καὶ ἀναλάβουν μόνον των τὴν ἑκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως καὶ περὶ φρουρσιν τῶν συμφερόντων των.

Ἐάν εἰς τὴν προσπάθειάν μας αὐτὴν δίδει προσωπικὸν χαρακτήρα ὁ κ. Π. Νταῆς ὀλίγον μὰς ἀσπάζοι. Δὲν ἐξήσαμεν ὑπὸ τὴν σκέπην οἰουδῆποτε ποτέ. Καὶ οὕτε θὰ ζῶμεν. Πολὺ περισσότερο ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ κ. Π. Νταῆ. Τὸ γιατί θὰ τὸ ποῦμε ἄλλοτε....

ΤΟ ΒΙΩΤΙΚΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν Γ. Ὑπερησίαν Θεσπρωτίας ἔχει γίνη μιά εὐσυνείδητος εργασία, πὺ ἀφορᾷ μελέτην τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ τῆς Θεσπρωτίας.

Ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ έμπεριστατωμένης αὐτῆς μελέτης προκύπτει ὅτι τὸ μέσον οἰκογενειακὸν εἰσόδημα τῶν κτηνοτροφικῶν — ἀγροτικῶν μας κατοίκων τῆς ὑπαίθρου κυμαίνεται ἀπὸ 6—10.000 δρ. ΕΤΗΣΙΩΣ! Μ' αὐτὸ τὸ γλίστον εἰσόδημα καλεῖται ὁ χωρικός νὰ πληρώσῃ λεῖβαν διὰ τὰ τοῖμα, βελτίωσιν τὰ κτήματά του, νὰ πληρώσῃ φόρους, νὰ ἐξοφλήσῃ δάνεια καὶ συντηρήσῃ τὴν οἰκογένειάν του, ἡ ὁποία κατὰ κανόνα εἶναι πολυμελής, διότι οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου, παρὰ τὴν φτώχειαν των, ἐφαρμόζου πιστῶς τὸ Εὐαγγελικὸν ρητὸν «Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε»!

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καθίσταται δραματικὴ ἡ ζωὴ των καὶ ἡ ἐξαθλίωσις συνεχῶς ἐκτείνεται. Διέξοδος δὲν ὑπάρχει. Ἐργασίες λείπουν. Ἐργατικά χέρια πολλὰ μένου ἀρρησιμολογήτα. Τὸ φάσμα τῆς πείνης ἐξαναγκάζει τοὺς κατοίκους τῆς ὑπαίθρου νὰ ζητῶν ἀθρόως Διαβατήρια διὰ τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τοῦ Βελγίου, ὅπου εὐρίσκουν εργασίαν ήκανοποιητικὴν καὶ

δρους ζωῆς καλύτερους. Παρέχονται εἰς αὐτοὺς πολλὰ πλεονεκτήματα ἐν περιπτώσει προσιλήσεως τῶν οἰκογενειῶν των εἰς Βέλγιον.

Ἡ Νομαρχία μας μέχρι τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἶχεν ἐκδῶσῃ 230 Διαβατήρια διὰ Βέλγιον. Ἐκρεμοῦν 50 αἱ τῆσεις καὶ συνεχίζεται ἡ βολὴ δικαιολογητικῶν χορηγῆσεως Διαβατηρίων. Αὕτη εἶναι ἡ κατάντια τοῦ λαοῦ μας Ἡ πείνα τὸν ἐξαναγκάζει νὰ ἐκπατρίσθῃ. Ἡ ζημία ἡ Ἐθνικὴ πολὺ μεγάλη

Διὰ τὸν σεβασμιώτατον Παραμυθιάς

Ἡ Τσουρίλλα διακρίνεται διὰ τὴν... ὑπερπαραγωγήν ἱερέων. Ἐν τούτῃς ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Παπαγεωργίου παραπονεῖται διότι ὁ παπάδες έφημέριοι τοῦ χωριοῦ στέλλονται παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Δωροθέου εἰς ἄλλας ἐνορίας δι' ἐροτελεστίας καὶ τὸ χωριὸ μένει ὅλως λειτουργικῶν τοῦ Ὑψίστου, διότι οἱ ἱερεῖς ἀπουσιάζουν. Τὰ παράπονα τοῦ κ. Παπαγεωργίου ὀποβάλλομεν πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν πραγμάτων.

Μιά ἐξαιρετος ἐπιστολὴ τοῦ κ. Π. Μπέμμη

Ο ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Β' ΗΠΕΙΡΟΝ

Ἀγαπητέ μοι Γιάννη,

Σοὺ ὑποσχέθην καὶ 3ον ἄρθρον περὶ τοῦ Νοσοκομείου καὶ σοὺ τὸ καθυστερῶ. Ἐχεις δίκαιον καὶ σοὺ ζητῶ συγγνώμην δι' αὐτά. Ἀλλ' ἐνόμιζα ὅτι κάπποια σχετικὴ εἰσήγησις ἀπὸ μέρους μου θὰ ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ἀπὸ ἀρμοδίου φίλου μου καὶ προστάτας τοῦ Ὑδρύματος, πράγμα πὺ δι' ἀγνώστους πρὸς ἐμὲ λόγους δὲν έγινε. Συνεπῶς θὰ εἰτοιμάσω καὶ θὰ σοὺ στείλω σχετικὸν ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐκθέτω εἰλικρινῶς τὰς γνώμας μου, ὡς φίλος τοῦ Ὑδρύματος, διὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὸν τρόπον τῆς Διοικήσεως του, πάντοτε μετὰ γνώμονα τὴν ἐπιβίωσιν, ὀρθοστάτημα καὶ τὴν δικαιοσύνην τῆς ζωῆς, ὡς καὶ τὴν λειτουργικὴν εὐρυθμίαν τοῦ Ἰδρύματος, πάντοτε διὰ τὸ γενικὸν καλὸν τῆς τοπικῆς Πατρίδος μας εἰς τὴν πλέον εὐρείαν τῆς ἔκτασιν. Ἀπὸ τῶν σημερινῶν προσωπιν ὡν Ἑλληνοσλαβανικὸν συνῶν μέχρι τοῦ... Ἀμβρακικοῦ. Λέγω δὲ προσωπινῶν διότι μοῦ θερμεῖ τὴν ψυχὴν ἡ γλυκερὰ πεποίησις δι' ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Ἡπειρωτισμοῦ, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπεκταθῇ πρὸς Δυσμὰς

εἰς τὰ φυσιολογικά καὶ φυλετικά ὅρια, δηλαδὴ μέχρι τῶν Ἀκροκεραυνίων, μονίμου κατοικίας τοῦ «Χαονίου» Διὸς μας καὶ τῆς Ἑλληνικωτάτης καὶ ἡρώϊκῆς Χειμάρρας μας.

Δὲν σημαίνει ἐάν τὰ σώμαμα ἡμῶν, τῶν γερόντων ἤδη, θὰ ἔχουν γίνη «Γῆ καὶ Σποδός». Αἱ γνησίως Ἑλληνικαὶ καὶ Ἡπειρωτικαὶ ψυχαὶ μας θὰ πτερυγίζουν περιχαρεῖς καὶ ἀγαλλόμεναι ἐπὶ τῶν αἰώνων καὶ χιονοσκεπῶν κορυφῶν τῶν Ἀκροκεραυνίων μας, ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας καὶ ἀπατήτου κορυφῆς τῶν ὁποίων ἔστησε τὸν Θρόνον τοῦ «Πατρὸς ἀνδρῶν τε Θεῶν τε» Χαόνιος Ζεὺς μας. Ἡ ἡμῖα γρὰ φυλὴ πὺ καταδυναστεύει σήμερον τὴν προσφιλῆ, τιμαλφῇ καὶ Ἑθνικῇ πονεμένην Β. Ἡπειρόν μας, Πατρίδα τῶν Μεγάλων Ἑθνικῶν ἑσπερῶν τοῦ Γένους μας, θ' ἀποσυρθῇ κάπποτε ἀσφαλῶς πρὸς τὴν καθ' αὐτὸ Πηγαίαν Πατρίδα τῆς τήν..... Ἰλλυρίαν. Αὐτὸ δὲ ἐμὲ δὲν εἶναι ἀπλὸς Ἑθνικός παλμός, ἀλλὰ ἀκράδαντος πῆστις, δι' αὐτὸν τὸν ἄνωγον, ἀλλὰ διὰ τὸ σύντομον καὶ ἐγγὺς μέλλον.... Ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀλληλοτρώγεται ἡ Ἑλλάς. Εἰς τὸ ἐπόμενον ἡ συνέχεια

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Γεώργιος Παύλ. Οικονόμου ἐκ Ξεχωρόν καὶ ἡ δις Ἀντιγόνῃ Λουκά Δημητρίου ἐξ Ἁγίας Μαρίνης ἡρωωνισθῶσαν. Συγχάροντες εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ἐπανήλθεν

ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς

Ἐπανήλθεν ἐξ ἀναρρωτικῆς ἀδείας ὁ Εἰσαγγελεὺς Πλημικῶν Θεσπρωτίας κ. Τζαβέλλας καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Ο νέος Δήμαρχος

Ὁρκίσθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Δήμαρχος κ. Β. Πιτούλης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

εἰς κάμπον Σμέρτον 75 στρέμματα ἀγροῦ, κατάλληλα διὰ χορτονομῆν καὶ βαμβακοκαλλιέργειαν. Ἀπευθηνθῆτε εἰς κ. Θωμάν Ράγιον ἔμπορον ἐνταῦθα.

λατρευτῆς των μητρὸς καὶ εὐχόμεθα ἐλαφρόν τὸ χῶμα καὶ αἰώνίαν τὴν μνήμην εἰς τὴν ἀποθανούσαν.

Ἡ Πανθεσπρωτικὴ

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΕΠΙΩΦΕΛΗΘΗΤΕ ΤΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΜΕ ΣΠΙΤΙ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΚΕΦΑΛΟΥΧΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΜΙΛΩΝ

«Όσοι θέλετε νὰ κτίσετε σπίτι ἢ μαγαζὶ ἐπὶ οἰκοπέδου σας μετὰ μίαν μικρὴν προκαταβολὴν καὶ ἐξόφλησιν εἰς 60 μηνιαίας δόσεις, ἀποταναθῆτε εἰς τὸν ἐν Ἑλληνισμῶν ἀντεπρόσωπον τῆς Ἑταιρείας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΣΑΡΡΑΝ

ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

"ΔΙΑΜΑΝ,, 6)70

Ἐπεκράτησαν λόγω τῆς καλῆς κατασκευῆς των καὶ τῆς μακροχρονίου ἀντοχῆς των

Πωλοῦνται με εὐκολίας πληρωμῆς

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὸν Νομόν Θεσπρωτίας

Α. ΠΡΑΣΣΟΣ - ΥΙΟΣ ΚΑΙ Κ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ — ΗΓΟΥΜΕΝΙΣΤΑ

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ

ΟΥΖΟ - ΚΟΝΙΑΚ

Λ. ΤΣΟΤΡΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΣΤΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΛΕΤΤΑΣ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ